

פרשת ויקרא

מעבר לטכניקה, יש לכל אחד מהקרבנות פשר שמבטא את ניסיונות בני האדם לשנות את מצבם העכשווי. לימוד ספר ויקרא צריך להתמקד בתוכן ובמטרה הזו. אם ספר בראשית עוסק בתורת האבות וספר שמות בתורת הלאום, בא ספר ויקרא ועוסק בתורת האדם.

הקרבן המוכר ביותר הוא "חטאת" שמבקש לנקות את האדם מתחושת החמצה. הפסיכולוגיה מלאה בדרכי התמודדות עם תחושת אשמה המדרדרת את נפשו של האדם. אולם החלק הפותח את הפרשה עוסק באדם נורמטיבי, ללא תחושת אשמה או החמצה. ובכל זאת – הוא רוצה להגיע למקום מזוקק יותר. רוצה לבטא את ההתמסרות שלו לחלקים גבוהים יותר של חייו, האדם הזה (איש או אשה) מבטא בצורת נדר או נדבה את רצונו להקריב.

הרב בני לאו, מאתק לשבת

שיעור פרשת השבוע: הרב ארי סט

אחות תורנית: חגית קאופמן

שבת פרשת ויקרא		ימי החול	
הדלקת נרות	18:40	זמן תפילין / טלית	05:32←05:40
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בצריף)	08:00
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:33←09:39
מנחה	13:30		
שיעור-הרב ארי	18:00	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה וערבית	18:50
לימוד "מדור לדור"	17:20	שקיעה	19:04←19:01
צאת השבת	19:36	ערבית	20:10

שבת
שלום

"וישמע את הקול"

פרשת ויקרא וספר ויקרא כולו מתחילים מהנקודה שבה הסתיים ספר שמות – הקמת המשכן והעמדתו על תלו. הפרשה מתחילה בפסוק: "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר" (ויקרא א, א). דיבור זה – פניית הקב"ה אל משה – הוא למעשה הגשמת מה שנאמר כבר בפרשיות המשכן עצמן: "וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם וַדְבָרְתִּי אִתָּךְ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכַּרְבִּים אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתָךְ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות כה, כב), והוא מהווה השיא והמטרה של כל מלאכת הכנת המשכן והקמתו. גם בספר במדבר לאחר חנוכת המשכן והמזבח וקידושם וקרבנות כל הנשיאים – הדיבור אל משה מופיע כשיא וכסיום של כל התהליך: "וַיִּבְרָא מֹשֶׁה אֶל אֵהָל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְבַר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכַּרְבִּים וַיִּדְבֹר אֵלָיו" (במדבר ז, פט).

המדרש על הפסוק בספר במדבר מסביר את שמיעת הקול על ידי משה "מבין הכרובים":

מה תלמוד לומר: "ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו"? מגיד הכתוב שהיה משה נכנס ועומד באהל מועד, והקול יורד משמי שמים לבין שני הכרובים והוא שומע את הקול **מדבר אליו מבפנים**.

(ספרי במדבר, פיסקא נח, ד"ה ובבוא)

בפשט דברי המדרש הכוונה היא שמשה שעמד בקודש, באוהל מועד (החלל שהיו בו המנורה, השולחן ומזבח הזהב), ולא בקודש הקודשים עצמו (שהיה בקצה אוהל מועד), שמע את הקול שירד מן השמים ודיבר מבפנים, מתוך קודש הקודשים. מדרש אחר על פרשתנו (וכן בספרי בהמשך שם) אכן "מוכיח" שמשה שמע קול, ולא סתם קול אלא קול חזק מאוד:

"מאהל מועד", מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ מאהל מועד. **יכול מפני שהיה נמוך?** תלמוד לומר: "וישמע את הקול", שאין תלמוד לומר הקול (ב-ה' היידוע); ומה תלמוד לומר "הקול" – הקול המתפרש בכתובים. ומהו המתפרש בכתובים? "קול ה' בכח קול ה' בהדר. קול ה' שובר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון... קול ה' חוצב להבות אש" (תהילים כט, ד-ז). אם כן, למה נאמר "מאהל מועד"? מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל.

(ספרא, ויקרא, דבורא דנדבה, פרשה א, פרק ב)

אם נחזור ללשון הפסוק נראה שלא כתוב "מְדַבֵּר" (מ' בשווא) אלא "מְדַבֵּר" (מ' בחיריק), כלומר מתדבר, צורת בניין התפעל שמשמעה פעולה שאדם/גוף עושה כלפי עצמו (כמו מסתגר – סוגר את עצמו, מתקלח – מקלח את עצמו). כלומר, הקול דיבר את עצמו. אם נחזור לדברי המדרש שמשה שמע את הקול שדיבר מקודש הקודשים, נוכל גם להבין שמשה שמע את הקול "מבפנים", כלומר מתוכו. גם בהתגלות לאליהו הנביא בהר חורב – המקום שבו הקב"ה התגלה לעם ישראל וגם

למשה באופן פרטי בסנה ובנקרת הצור – ניתן למצוא את הגרעין לרעיון הזה: "... וְהָיָה ה' עִבְרִי וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְחֶזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים לִפְנֵי ה' לֹא בְרוּחַ ה' וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרָעַשׁ ה'. וְאַחֲרֵי הָרָעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ ה' וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דָּקָה. וַיְהִי כְשֶׁמַּע אֱלֹהֵינוּ וַיִּלְט פָּנֵינוּ בְּאַדְרָתוֹ..." (מלכים א' יט, יא-יג). אותו "קול דממה דקה" גורם לאליהו להסתיר את פניו בתוך בגדו...

ר' צדוק הכהן מלובלין (1823-1900), מגדולי ההוגים החסידיים, מדבר על שמיעת הקול הפנימי. כלומר, אם האדם יעצור ויקשיב אל תוכו פנימה הוא יוכל לשמוע את קולו של הקב"ה מדבר אליו מתוכו עצמו, מנשמתו ופנימיותו:

השם יתברך קורא לאדם בכל יום שנאמר: "יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב" (משלי א, כד). **הקריאה הוא הרהורי הלב הבאים מעצמן בתשוקה להשם יתברך, והוא על ידי קריאת השם יתברך לו,** "כמים הפנים לפנים (כן לב האדם לאדם)" (משלי כז, יט). ונטיות היד (של הקב"ה – "נטיתי ידי") הוא התעוררות על ידי דברי תורה שהיא ימינו, או לעם הארץ על ידי תפלין שהוא שמאלו. פירוש, תפלין דמארי עלמא הוא אהבת ישראל (ברכות ו ע"א), ומכניס בלבם אהבת ישראל שזהו אצל עם הארץ במקום אהבת התורה, ועל ידי זה מתעורר לשוב להשם יתברך. ולעולם השם יתברך משפיע הרהורי תשובה וחשקות לאהבה ולתורה ולעבודה בלבבות בני ישראל. **רק שהאדם צריך להכין עצמו לשמוע בקול ה' הקורא ומשפיע בלבם הרהורי תשובה להחזיק בם בל ירפה. כי מי שלבבו פונה להבלי עולם אינו שומע ומשיג כלל שפע השם יתברך...**

(צדקת הצדיק, סימן רכב)

הקב"ה קורא לכל אחד מאתנו – גדולים וקטנים – בדמות הרהורים פנימיים והתבוננות עצמית שמתאפשרים בזכות אותה פנייה אל האדם, "רק (אלא) שהאדם צריך להכין עצמו לשמוע בקול ה' הקורא". שנוכח לשמוע...

אהרל'ה אדמנית

לשהם קאופמן
מזל טוב על זכייתך
בחידון המחוזי של קק"ל
ועלייתך לשלב החידון הארצי
גאים בך מאוד
קהילת סעד

סיוף "שיחזור יום העצמאות"

לכבוד שנת ה-70 לסעד, נצא כולנו- ילדים ומבוגרים, לשחזר את "יום העלייה לקרקע".

על היום הזה עובדים במרץ רב כבר כמה חודשים לירן ושקמה יניב, רחל עברון ואליהם מצטרפים נערי התיכון . נתחיל את היום בבארות יצחק הישנה ומשם נתקדם עד לסיומו במעוז מול עזה .

בתוכנית יהיו 2 מסלולים לבחירה :

מסלול הליכה – מתאים למשפחות ולכל האנשים שיכולים ורוצים ללכת הליכה קלה של 5 ק"מ עם הפסקות בתחנות שונות בדרך .

מסלול אוטובוס – יתחיל בבארות יצחק הישנה בסיור והסבר, פגישה בדרך עם דמויות מהעבר ונסיעה אל המעוז להפעלות נוספות – מתאים למבוגרים ולכל מי שההליכה קשה לו .

בשני המסלולים, נפגוש בדרך תחנות הפעלה שונות ומגוונות, דמויות מהעבר ועוד הפתעות ...

לסיום, נתאחד שוב כולנו במעוז לטקס חגיגי ושמה!

תאריך : יום חמישי חוה"מ פסח י"ז בניסן 13.4.17

בשעות : 8:30-13:30

הגעה לבארות יצחק הישנה – רק באוטובוסים (אין מקום חנייה בשטח לרכבים פרטיים והמסלול לא מעגלי)

חזרה מהמעוז – באוטובוסים שיעשו הקפצות

יש להצטייד : מים, נשנושים לדרך, כובע, נעלי הליכה .

ע"מ שנוכל להתארגן ליום זה אנו מבקשים מכם להקדים ולהירשם

דפי הרשמה חולקו בדאר ונשלחו בקהילנט

ההרשמה עד לתאריך :יום רביעי ט' בניסן 5.4

הצוות הארגון והצוות

שיחזור כולל "רצף עברית"

השבת, פ' ויקרא, בשעה 13.00 יתקיים בבית משפחת שנון שיעור

בנושא "רגע של עברית – בין מעניין למתקן"

מאת רות אלמגור-רמון, יועצת הלשון ברשות השידור

השיעור מוקדש לזכרם של אבי אברהם שנון ובתנו שרה ז"ל. מנחה כרגיל בשעה 14.00

אליהו וחנוך

שיר שכתבה אנה (חנה) פריימן ז"ל, שיום הליכרון שלה יחול השבוע

אגלי טל
עוד נוטפים מן האילן
עת שחר יפציע
ועמו ברכות, זריחה יביע
וכשעולה השמש
מאירה היא בזיוה
את אור היום.
בזמירות הבוקר
מתדפק על דלתנו
יום בהיר הגיע
תכלת היא הרקיע
מלבלב העץ בפריחתו.
חשה אני באביב
החוזר ובא...
ריחו הענוג
בעלומיו מתחדש
מידי יום

הביאה לדפוס: צפרי שלומי

אנה נפטרה לפני ארבע שנים.
בשנים שלפני הקלנועיות-נשאה בתפקיד של "מטפלת חולים", כלומר: מביאה לחולים את ארוחותיהם לביתם-
כאשר שני מגשים נישאים בשתי ידיה.
יהי זכרה ברוך

חנן אולן

סיצור השבת אחר הצהריים

החל מהשבת (פרשת ויקרא) חוזר שיעורו של הרב ארי בשבת אחר הצהריים.
השיעור יתקיים בשעה 18:00 בבית הכנסת.
בברכה

לדעת

דוח'נאק אדר

פתחנו את החודש בהרקדה חסידיית בחצר המשותפת לאי-ו' ובקישוט הבתים הכוללים. המפ"ל הפך ליום אחד לארמון מלכותי וכל הילדים למלכים ומלכות.

החודש הוקדש ברובו לחזרות למופע פורים. אנו רואים את השתתפות הילדים במופע כחלק מהחיבור לקהילה ולמקום ולכן מקדישים לכך זמן ותשומת לב. את התוצאות המרשימות יכולתם לראות בערב פורים.

פרויקט קהילתי נוסף הוא יריד פורים בהובלת כיתה ח' שהיה השנה מושקע ומהנה. כבר נכתב עליו רבות, רק אוסיף את התחושה הטובה שהיתה לנו כאשר כל מי שפנינו אליו להירתם בעזרה קטנה או גדולה- נענה בשמחה ובטבעיות, מי מתוקף תפקידו, ומי בהתנדבות, מי כהורה של ילד בכיתה ומי כמשאיל מכונה/טרקטור וכו'. אשרינו שזו הקהילה שלנו!

אציין בשמן רק את מוריה לנדאו מדריכת החטיבה שהשקיעה רבות בהפקת היריד ובעיקר בכך שהילדים יהיו העושים, והכל בארגון וסדר מופתיים ובאווירה נעימה. וכן את גיל פיש שנרתמה להקים את היריד ולתפעל אותו עד לפירוק- תודה על הרוח הטובה והנחת!

בשושן פורים יצאו חניכי בני-עקיבא כמיטב המסורת, לקניון הנגב לפעילות "חפש ת'מדריך" שם חיפשו את המדריכים המחופשים בכל רחבי הקניון תוך כדי ביצוע משימות משעשעות. תודה למרב ארד ושרון שהם האמהות המלוות ולצוות ההדרכה על התעוזה והמעוף ☺.

מעבר לכך עסקנו בנושא "עין טובה"- המדריכות כתבו לילדים "עין טובה" מילים טובות אישיות- בתור משלוח מנות (צורף גם ממתק- אי אפשר שלא ☺), הילדים הציגו ארועים בצורה חיובית, העניקו ברכות לאנשים שעושים מעשים טובים בקבוץ, וכמובן- רקדו, שרו, הכינו משלוחי מנות, יצרו מסכות של רגשות בהשראת חנוך פיבן וכל הכיף שמביא עימו חודש אדר.

בחודש זה התחיל בביה"ס פרויקט הזנה מטעם משרד החינוך כך שבימים הארוכים, הילדים מקבלים ארוחת צהריים חמה בביה"ס. השינוי הזה מורגש מאוד לטובה במערכת החינוך- הילדים מגיעים שבעים ורגועים, ויש יותר זמן לחוגים מעניינים, טיולים ברחבי המשק ומשחקים חופשיים בפנים ובחוץ.

בחטיבה, לאחר שנחו מהפקת היריד התקיים ערב בנות משמעותי בנושא מרחב אישי וערב גיבוש משעשע ונוסטלגי לכיתה ט'.

אפרת life

וקצת עדכונים מהנעשה בתיכון...

* לאחרונה פתחנו במסגרת חדשה של לימוד תורה לנוער. הלימוד מתקיים בערבי שבתות אחת לשבועיים ומועבר ע"י מתנדבים מקהילתנו, בנושאים שונים. הלימוד מיועד למעוניינים בכך מכיתות ט-יב ואנו תקוה שאכן ירומם ויוסיף אור בקהילתנו.

* השנה, בנוסף למסגרת התיכון לכל כיתה יש משפחה מאמצת שפותחת את ביתה ומקדישה מזמנה עבור הנוער שלנו. זו הזדמנות מעולה להגיד תודה למשפחות פרנקל, ביליה (טל ואפרת) וחכמון על השותפות במפעל חשוב זה! בהמשך, דיווחו של יואב פרנקל על חוויה זו.

* נוהל עבודה חדש- לאחר דיונים רבים ועבודת שטח מושקעת וכן לאחר מפגשים עם נערי התיכון והוריהם וערב הסברה לציבור, התקבל בהנהלת האגודה נוהל עבודת תיכון חדש. לפי נוהל זה כל משפחה תוכל לבחור בין מסלול עבודה (כפי שהיה נהוג עד כה) לבין מסלול תשלומי הורים שלפיו ההורים ישלמו את הכסף שהיה אמור להיכנס מעבודת הנער. ועדת חינוך מעודדת וממליצה על מסלול העבודה אך מבינה שעם השינויים שחלים בקיבוץ עלינו לפתוח את המחשבה על-מנת לאפשר לכמה שיותר מנערינו להיות חלק ממסגרת החינוך החברתי בקיבוץ. יש לציין שאנו כבר מרגישים עלייה במוטיבציה של בני הנוער לעבוד.

* במקביל, אנו בתהליך של חשיבה על שיפור והרחבת מסגרת התיכון כך שתיצור מפגשים נוספים של הנוער במהלך השנה וכן תהווה מנוף להשתתפות בפרויקטים קהילתיים. במסגרת תהליך זה מוריה מדריכת התיכון תיפגש עם קבוצות מיקוד מנערי התיכון על-מנת שיהיו שותפים בחשיבה ובהחלטות לגביהם.

* בערב מרק שהתקיים בחודש האחרון שמענו עדכונים מגוונים אחד על השני, שיחקנו ובעיקר בלינו יחד.

* בימים אלו נציגים נכבדים מהתיכון שותפים לפרויקט של שנת ה-70 ותזכו לראותם פעילים ביום שחזור העלייה לקרקע שיתקיים בחול המועד פסח.

מוריה פנדא

מפגש מתמי"דים למתן תורה יוצא לדרכו

החל מיום ראשון ו' בניסן (2.4.17) נמשיך במבצע "**מעריב תמיד" או בשמו מתמי"ד בסעד**".
בנים ובנות מכיתות ד-ט, מוזמנים לבית הכנסת בשעה 20:00 לשיעור קצר במשנה ואחריה תפילת ערבית. על כל ערב של השתתפות יקבלו הילדים כרטיס. גם על הגעה לתפילת ערבית ושחרית בשבת יקבלו הילדים כרטיס.
המבצע ימשך עד למתן תורה.

./דת

משפחה מאמץ

במהלך החודשים האחרונים זכינו להיות משפחה מאמצת לנוער כיתה יב' בקיבוצנו, חשבנו כי לאחר תקופה זו חשוב לשתף ולהסביר לחברים על המתרחש.

ביוזמת וועדת חינוך והעומדת בראשה, אפרת שלומי, תואמנו עם תחילת השנה לשמש כמשפחה מאמצת לחברי כיתה יב'. רעיון המשפחה המאמצת נועד להעניק לכיתה עוד 'בית' עם 'הורים' בוגרים אשר יכולים לשמש אוזן קשבת, יכולים לארגן מפגשים משמעותיים ובעיקר, להוות עוד גורם מחבר בין הנוער לקיבוץ ובין חברי הקבוצה – האחד לשני.

בחודשים שעברו, ערכנו מספר מפגשים, חלקם בקידוש של שבת, חלקם בערבי אמצע שבוע וחלקם, כך סתם בין השבילים. זכינו להכיר חבריה רציניים, רגישים ומיוחדים. חבורה נפלאה שאוהבת להיות יחד ואוהבת את הקיבוץ. נזכרנו דרכם מהן ההתלבטויות של גילאי העשרה המאוחרים וניסינו לתת בחזרה קצת מניסיוננו. ראינו כיצד הם נרתמים להתנדבויות שונות והשתדלנו לתמוך בעת הצורך. יצרנו שיח אמיתי ובנינו לנו 'משפחה' מורחבת קטנה שיודעת להכיל האחד את השני ולתת מקום לרצונות השונים בקבוצה. ובנוסף, ולא פחות חשוב מהשאר, הרחבנו את מעגל הבייביסיטרים שלנו.

אנחנו רוצים להודות לוועדת חינוך על האמון וההזדמנות הנפלאה ולהודות לחבריה שלנו על הזמנים הכיפיים שלנו יחד.

שנזכה להמשיך כך יחד!

משפחת פרנקל

תערוכת ציורי ילדים בלובי fe חג"א

במסגרת שנת ה-70 לסעד, מוצגת תערוכת ציורים של ילדים שהשתתפו במשך השנים בסדנא לפעילות יצירה של מרים צרפתי. מוזמנים לזהות את הציור שלכם או של ילדיכם

כל הצילומים של הציורים וצילומי הילדים שמוצגים בתערוכה, צולמו ע"י ישראל שריד ז"ל ומוקדשים לזכרו.

ותודה גדולה למרים ששמרה את הציורים והכינה את התערוכה עבורנו.

1. תרבות

מכתב פרידה

לפני שבע שנים הגענו ממעלות שבצפון אל מושב שובה הסמוך לסעד, והצטרפנו אל גרעין של משפחות צעירות שביקשו לתקוע יתד בנגב מתוך ערכי ציונות, חברתיות ואקולוגיה, ברוח חסידית. אחדים מבני הגרעין הם בעלי תשובה והמפגש המעניין בין "דתיים מבית", בעלי תשובה וותיקי שובה יוצאי לוב יצר מגוון עשיר, יצירתי ומקורי.

הגרעין התרחב והתפתח אך ידע אתגרים רבים, בראשם סוגיית ההשתלבות עם בני המושב הותיקים, וכן סוגיות חינוך, בנייה ועוד.

לאחר ארבע שנים אינטנסיביות בשובה, ולאחר שהתחלנו לתכנן את בית הקבע שלנו, החלטנו לעצור הכל ולעבור לסעד, הקיבוץ השכן. ביקשנו קצת שקט לנפשנו מן העומס שמתלווה לקהילה בתהליך בניה, ואולי גם חיפשנו מקום בו אפילו הסוגיות הבווערות ביותר (להוציא מלחמות עם אויבנו ל"ע) אינן משבשות את שגרת החיים הפשוטה. ואכן, הגענו ומצאנו את שאהבה נפשנו. עברנו כאן, בין המדשאות המוריקות, ארבע שנים נפלאות, שמצדנו כללו גם עשיה, מעורבות והתנדבויות באשר יכולנו, אך ללא ספק- מתוך נחת ותחושת ביטחון. פגשנו כאן אנשי מופת בתחומי החינוך, החסד, התורה, הכשרון המעשי, ולמדנו מהם רבות. מצאנו מסורתיות **אשכנזית** גאה. הכרנו דור שלם של חלוצים ובונים, שזוכים היום בקיבוץ להזדקן בכבוד. ילדינו זכו כאן לחינוך נהדר, ועל כל אלה תודתנו הגדולה לקב"ה ולאנשי סעד.

משך תקופה ארוכה שקלנו ברצינות הצטרפות לחברות בסעד. עם זאת, לאורך כל השנים האלה קינן בתוכנו הגעגוע לחברים ולאתגרים שהשאירו בשובה. ובסופו של דבר הוא שהוביל להכרעתנו לשוב לשם- "שובה ה' את שביטנו..."- ולבנות שם בע"ה את בית הקבע שלנו.

בכל מקום שאדם נמצא, וגם במקומות הנמוכים ביותר, ניתן "להעלות ניצוצות אלווקיים" שגנוזים בו, ובכך להעלות את המקום. אנו מרגישים כי על אף שלכאורה אנו שבים חזרה לנקודת המוצא, בואנו לסעד לא היה לשווא וזכינו, לא להעלות, אלא לקבל ניצוצות כאלו מאנשים פרטיים וגם מחיי הקהילה בכלל. למדנו הרבה גם על עצמנו, ועברנו אתגרים והתמודדויות, אך בעיקר אנו מרגישים שבואנו לכאן זיכה אותנו להיות חוליה מקשרת בין קהילת סעד לקהילת שובה.

בשנת 1950 הקים אברהם רוזנמן ז"ל, בשליחות הקיבוץ והממשלה, את המועצה האזורית 'עזתה'. שובה היה מושב העולים הראשון שהוקם כ"מחנה אחורי" של סעד, עבור עולים מלוב. אחריו הוקמו "שובה ב'" (זמרת), "שובה ג'" (לימים תושיה), שובה ד' (שוקדה) ושובה ה' (לימים כפר מימון).

יש מחברינו בקיבוץ ובאזור שעדיין "מרימים גבה" כשאנחנו מספרים שאנו גרים / מתעתדים לגור בשובה. (תגובות כמו "זה מושב מוזנח כזה לא?", "מה אתם עושים שם?", "יש שם אנשים קשי יום", "יש שם תפילה אשכנזית?" וכדו'). ידוע לנו כי שנים רבות שררו יחסים של ניתוק ואף

עיונות בין הקיבוצים ובין המושבים. ואכן גם היום אחדים ממושבים אלה עדיין אינם פורחים כמו סעד ועלומים, ואף לא כמו תקומה וכפר מימון¹.

ברצוננו רק לומר כי את החלוציות של חברי סעד מאז-אפשר עדיין להמשיך.

ב"ה שדות נגב פורחת ומתמלאת במתיישבים חדשים, ובצעירים שמגיעים למושבים הותיקים. גם בני המושבים, הדור השלישי מתמלאים על כך גאות יחידה ומבקשים לשוב, אך לעתים גם חשים מאויימים מה"פלישה". התושבים החדשים שמחים, לעתים חוששים ונרתעים מפערי התרבות ומהצורך ליצור "יש מאין" בתחומים רבים.

לשמחתנו הישובים הותיקים- ובראשם סעד- מסייעים מאוד לגרעינים הצעירים להיקלט באיזור; יהיו שיראו בגן האנתרופוסופי (או בכינויו: "האנתרופו-דוסי") שהתארח בביה"ס הישן של סעד "מטרד" או "איוס", ויהיו שיראו בכך ברכה והזדמנות למנוף להתחדשות, ואף הזדמנות לעזור לשכנים. יהיו שיראו במנויי הברכה החדשים שמגיעים משובה "מפריעים לשלוח הקיבוצית", ויהיו שיבינו כי במושבים הותיקים אין הרבה מן הפלטפורמה שסעד יכולה להציע, וישמחו על השיתוף.

השבוע בע"ה תגיע עת הפרידה, ובערב פסח אנו מקוים לחנוך את הבית החדש שבנינו בשובה.

בשבועות האחרונים זכינו ב"ה שוב להרגיש את החיבוק הקהילתי הגדול עם לידת בנו ארבל. החל מהמסירות של הצוות הרפואי, המשך בשמחת הברית בשבת כי-תשא, וכלה בכל הארוחות, הברכות, תשומת הלב והפינוקים שהורעפו עלינו מכל עבר. כל אלה ריגשו אותנו מאוד, והופכים את הפרידה, שגם כך נעשית ברגשות מעורבים, לקשה עוד יותר.

עם זאת אנו שמחים על כך שהמעבר הוא בסך הכל אל "מעבר לכביש" (כקילומטר וחצי בלבד בקו אווירי מפריד בין ביתנו החדש ובין סעד!), ומקווים מאוד שהקשרים שבנינו כאן ימשיכו להתקיים בינינו כמשפחות, ועוד יותר בין הקהילות המגוונות החיות כאן בשכונת, שמזמינה מפגשים רבים.

באהבה ובתודה על הכל!

להתראות!

בן-ציון, אילה, בארי, אביה-נשה, לוי, תאנה וארבל קפלאר.

¹ לענ"ד אחת הסיבות לכך קשורה בעובדה כי חלוצי אותם מושבים [להוציא שרשרת] לא בחרו בעבודה חקלאית ובהגשמה התיישבותית כדרך חיים. הממשלה דאז החליטה ליישם באמצעותם את שיטת "מן האניה אל הכפר" והם נאלצו להפוך לחקלאים כדי להשיג לחם לילדיהם (עוד על תיאורי ימי הראשית הקשים במושבי העולים בנגב ניתן לקרוא בספרה של דבורה הכהן "עולים בסערה"). זאת בשונה מאנשי הקיבוצים והמושבים שהתלהבו מירידתם לנגב ומעשייתם החקלאית ועל כן היו עסוקים ביצירת חברה שתאפשר זאת.

ריצון נהלים לסילוק אשפה

התברכנו במיסתורי אשפה חדשים. מטרתם היא להסתיר את מקומות זריקת האשפה ואין הם מיועדים להיות מחסני אשפה במקום הפחים. כפועל יוצא מכך יש להמעיט ככל הניתן בזריקת אשפה במרחב המיסתור. תחת זאת להכניס אשפה לפחים.

להלן הדרכות שהן בבחינת תזכורת לוותיקי הקיבוץ והוראות למשפחות אשר זה מקרוב באו, ולא זכו להדרכה מסודרת.

1. בקבוקי פלסטיק- בקבוקי פלסטיק מכל סוג שהוא יש להשליך למיחזורית. יש להקפיד הקפדה יתירה על ריקון הבקבוקים מנוזלים ומוצקים.
2. במיחזורית מקום נפרד לשקיות ויריעות פלסטיק. חובה להקפיד שהשקיות והיריעות לא תגענה לתא של הבקבוקים. מצב זה עלול לגרום לתקלות במנגנון האיסוף.
3. בקבוקי זכוכית- אותם יש להניח בארגז המיועד לכך במיסתור. באותו ארגז ניתן להניח גם צנצנות זכוכית ושאר כלי זכוכית. חשוב מאוד להקפיד שהבקבוקים ושאר הכלים אינם מכילים נוזלים או מוצקים.
4. קרטונים- מוצרים שאנשים רוכשים מובאים פעמים רבות בקרטונים. דא-עקא, במקרים רבים מאוד מכילות האריזות חומרים נוספים כגון קל-קר רצועות קשירה ועוד. חומרים אלו על פי רוב אינם ממוחזרים על כן יש להוציאם מהקרטון ולהשליכם לפח. לאחר מכן צמצמו את נפח הקרטון ככל האפשר והניחו אותו באחד מכלובי מחזור הקרטונים. מיקום כלובי הקרטון: שניים באיזור המטבח (אחד ברמפה העליונה ואחד בתחתונה) אחד מצוי בסמוך למיחזורית בשכונת שקד ואחד בבית הספר. ארגזי קרטון שאנשים לוקחים מהכלבו או מהמטבח מוטב שיוחזרו למקום ממנו נלקחו או לאחד הכלובים כשהם שטוחים.
5. מוצרי חשמל-שיצאו משימוש אנא תאמו איתי כיצד להפטר מהם. ביכולתי גם לסייע בפינוי מוצרים גדולים וכבדים. מוזמנים להסתייע בי.
6. רהיטים- על מנת שלא לכער את סביבת המיסתורים יש לתאם עימי סילוק רהיטים גדולים כקטנים.
7. יד שניה- אנשים המעוניינים להעביר ליד שניה אנא עשו זאת בעצמכם. מוצרים שננטשים במרחב המיסתור מוצאים דרכם לפח.
8. לסיום מידע כללי: מועדי פינוי האשפה במשך השנה הם ימי שלישי וששי. לקראת הפסח יתוגברו פינויי האשפה ומועדי הפינוי ישתנו. נצלו את התיגבור ואל תחכו לערב פסח כדי להיפטר ברגע האחרון מפסולת שאפשר לסלקה מוקדם יותר. כך נבטיח עומס מדורג ללא צורך במילוי הפחים מעבר ליכולת קיבולם. הפחים החומים ששימשו לפיילוט של המועצה לפסולת רטובה חדלו מתפקידם זה. ניתן בשעת הצורך להשתמש בהם כמו בפחים הירוקים את הפחים הכחולים המשמשים למיחזור נייר אין למלא מעבר לקיבולם. פחים אלו מרוקנים פעם בשבועיים. אם הפח מלא יש לזרוק ניירות לפח הירוק.

9. פסולת רטובה- כפי שציינתי חדלנו להפריד פסולת רטובה. ברצוני להציע פתרון שיביא לצימצום כמויות הזבל ועשוי לעבוד לטובתנו. אם נמצאים בתוכנו אנשים המוכנים להקדיש מעט זמן ומחשבה ניתן יהיה להפעיל קומפוסטרים כדי לעבד שאריות מזון ולהפכן לקומפוסט בו ניתן יהיה להשתמש לצרכי זיבול גינות. המעוניינים בבקשה, צרו עימי קשר. אסיים באיחולי פסח נקי וכשר

אלי סימון

מבצע "שיפוץ קיבוץ"

גם השנה ... מנקים את הקיבוץ !!!!

רגע לפני הפסח...

יוצאים החוצה ומנקים ביחד.

ביום ראשון ו' בניסן 2.4

בשעה: 17:00

נתאסף על הדשא ליד הכלבו ונצא לאיסוף לכלוך וניקיון, באזורים הציבוריים:

חד"א, ביה"כ, מתפרות, מגרשי משחקים, דרכים מרכזיות גיל הרך, בתי ילדים

שכונת שקד והכניסה לקיבוץ.

סיום משוער- 18:15 בחלוקת צ'ופר למשתתפים.

בבקשה לנעול נעליים (נחשים וכאלה...)

כולנו שותפים לניקיון.

מחכים לכם

1. תרבות

שמיטה שמיטה רבה, אביב ה'ש"ס פסח בא

ועמו מתקרב גם כנס הבנים שלנו בע"ה ביום העצמאות!

צוותים רבים עמלים לקראת היום- וכולנו מקווים לפגוש כאן את בנותינו ובנינו מרחוק ומקרוב, בשמחה ובנחת-רוח. בעקבות שאלות של בנים והורים אנו מפרסמים שוב את סדר היום הכללי של האירוע, ובקרוב תצא גם הזמנה רשמית ויפה. הורים, אחים וחברים- אנא העבירו את המידע לבנים בכל אמצעי תקשורת שתבחרו. מה בתוכנית-

- תפילת שחרית חגיגית בשיתוף חזנים מבני המשק ומהקהילה.
- ארוחת בוקר- בהתארגנות פרטית. במקביל- יוגש כיבוד קל לבנים שהוריהם אינם עמנו- הודעה על מיקום מדויק תפורסם בהמשך.
- 10:30- מפגשי כיתות (הבנים מקבלים הודעות אישיות מנציגי הכיתות)
- במקביל- על הדשא של חדר האוכל- מגוון פעילויות לכל המשפחה- הפעלות ומשחקים, צילום על מגנטים, ביקור ב"מוזיאון על הדרך", סיור בגן משוחזר ועוד.
- 13:00- נתכנס כולנו על הדשא הגדול **לטקס קצר** וחגיגי של ברכות והופעות!
- ארוחת צהריים קלה תוגש על הדשא ובה מגוון מאכלי סעד כגון: קוגלים, גריסים ותפוחי-אדמה ועוד...
- לאחר מכן, למעוניינים- סיורים ברחבי הקיבוץ בהתארגנות פרטית, טיול מאורגן בטרקטור, וכן המעוז יהיה פתוח למבקרים.
- להנאתכם- לאורך כל היום יוקרנו במועדון סרטונים מהווי סעד ומערבי סיכום השנה.
- כיבוד קל יוגש לאורך כל היום ברחבי הדשא.

שעת סיום משוערת- 15:00

ובנוסף ... ביום זה שבו כולנו מארחים ביחד את הבנים, נדרש לעזרתכם ...

מיד לאחר הפסח נפרסם את המטלות השונות וכל אחד יוכל להירשם במה שמתאים לו.

מצפים לכולכם, בואו בשמחה!

113 שנת ה'תש"ס

ניקיון בית הכנסת לקראת פסח

ביום שני הקרוב יערך ניקיון לקראת פסח בבית הכנסת. החברים והחברות מתבקשים לנקות את התאים שלהם, להחזיר ספרים למקום ולהוציא את כל מוצרי המזון. גניזה ניתן לשים בארגזים ליד שירותי הנשים.

נבקש שהחל מיום שני לא להביא מוצרי מזון לבית הכנסת.

בברכת פסח כשר ושמח

ד.ד.

בוקר אביבי ונפלא בלקייה

ביום שישי האחרון יצאנו, קבוצה של תלמידי החוג לערבית ואוהדים נוספים מסעד, לביקור בלקייה- בעקבות הזמנתו של המורה שלנו לערבית, עו"ד חליל אלאצענא.

זכינו לכמה שעות של קורת-רוח במפגש עם שכנינו הבדואים, ובמקום דם ואש ותמרות-עשן (זוכרים את אום-חיראן?) התקבלנו בחום ובפתיחות, כמיטב מסורת האירוח הבדואית.

גולת-הכותרת של הביקור היתה ללא ספק המפגש עם הנשים הרוקמות בעמותת "רקמת מדבר". באוהל האירוח שמענו את המדריכה הודא, בעברית שוטפת ובפנים מאירות, מספרת על הקמת העמותה ועל מטרותיה ומעוררת את הערצת כולנו. לפני למעלה מעשרים וחמש שנה קמה קבוצת נשים לארגן קייטנה לילדי היישוב לקייה, על מנת שלא יסתובבו באפס מעשה בקיץ, והשאר כבר היסטוריה...

הן הקימו ספריה לילדים בערבית, עברית ואנגלית, ספריה שהחלה לנדוד גם בין היישובים הבלתי מוכרים. לאחר שזכו בתרומה של ספריה ניידת- מנדבנית אנגליה, יזמו חוגים לנשים ובהם הרצאות על בריאות המשפחה, מחלות גנטיות וכו', ובעיקר החלו להשתמש בידע המיוחד שלהן- כשרון הרקמה הבדואית, על מנת לרקום ולמכור את תוצרתן. כך העצימו את הנשים ונתנו בידיהן כוח ועצמאות. נשים שבני-זוגן סירבו להרשות להן להגיע למרכז רקמו בביתן, כשהמתנדבות מביאות להן את החומרים ואת התשלום.

משנת 1992 זוהי עמותה רשומה הזכאית לתרומות, והפעילויות רק מתרחבות. הוקמו חוגים למנהיגות צעירה של נשים, ואחר כך גם של גברים- משראו שנשים רבות זוכות להשכלה והפער בין לבין הגברים הולך וגדל. כיום יותר ויותר נשים לומדות, משיגות רישיון נהיגה, פעילות בחדר כושר לנשים בלבד בלקייה- שנפתח ביוזמת העמותה, ועוד ועוד. הודא סיפרה לנו בדמעות על בעיית הפוליגמיה בחברה הבדואית, ועל הסבל הרב של הנשים והילדים מן המצב, אך גם כאן העמותה תומכת בנשים שהחליטו להיפרד מבני-זוגן בעקבות זאת, ומסייעת להן למצות את זכויותיהן כנשים גרושות.

כמובן לא ויתרנו על ביקור וקניות בחנות העמותה ויצאנו משם נרגשים מן היוזמה, האומץ וההשראה של הנשים האלו, אשר במאבקן מזכירות לפרקים את מאבק הנשים החרדיות והדתיות שלנו למצוא את מקומן בחברה פטריארכאלית, מסורתית ושמרנית. לא יכולתי שלא לחשוב שוב ושוב : אילו רק המנהיגות שלנו היתה מנהיגות של נשים- אולי העולם היה נראה קצת אחרת...

לאחר מכן טיילנו עם חליל ביישוב והתארחנו בביתו רחב- המידות, נפגשנו עם רעייתו סיהאם, מורה לחינוך מיוחד, ועם ארבעת ילדי המתוקים (בתו הצעירה לומדת בגן הדו-לשוני בבאר – שבע). חליל הראה לנו כיצד בתי היישוב בנויים כך שכל המשפחה סמוכה אליהם, כולם אנשים משכילים- רופאים, רוקחים, מורים ועוד. התרשמנו כמה גדול הרצון להשתלב בחברה הישראלית, וכמה חכם יהיה מצד השלטונות להשקיע באנשים כאלו כדי לקדם הידברות ודו-קיום בינינו. (חליל עצמו לומד בקורס מנהיגות צעירה של יהודים וערבים מטעם "קולות בנגב", ושם גם הכיר את חברנו עמיחי חביביאן).

חזרנו הביתה כשהאביב משתולל בכל עוז בירוק, אדום וצהוב, וחשבנוונאנחנו...:

העולם יכול להיות כל כך יפה ונעים אילו רק נשכיל להיפגש פנים אל פנים, לדבר ולהבין זה את צרכיו וחשותיו של האחר.

הלוואי, אמן.

(ומי שמכיר ומי שידע על מורה מקצועי לערבית- אנא ידעו אותנו, כי אנו מאד מעוניינים להמשיך את החוג שלנו בחורף הבא, בעזרת השם. בתודה מראש.)

חגית רפא

לחברית life,

בעקבות הרעה משמעותית במצבה של אמנו – עליזה גולדפדן,

ובהתייעצות עם חנוש והצוות הרפואי בסעד, הוחלט על העברתה של אמא לבית סיעודי,

לבקשתנו אמא עברה ל"עטרת צבי" - בקיבוץ טירת צבי.

למרות שאנו יודעים עד כמה אמא אהבה להיות בסעד, ואם זה תלוי בה, היא לא הייתה רוצה לעבור, הבנו שבמצבה הנוכחי, זה הטוב ביותר בשבילה וגם בשבילנו.

אנו מודים ומעריכים על הטיפול המסור שקיבלה עד כה ע"י המערכות בסעד ותודה לחברים ולחברות שתמכו בנו עד עתה.

מקוים לטוב לאמא ולנו,

מוזמנים לבקר כל מי שמגיע לעמק,

ציפי ושמעון רוג, יוני מ'כה ואמנון אולדפדן

שיעורי פסחון קיץ

לקראת פסח הבעל"ט ולקראת חידושם של שיעורי אחה"צ בשבת עם בוא שעון הקיץ, נשמח מאד לגוון ולשמוע שיעורים מפי אנשים נוספים שאינם נמצאים ברשימה הקבועה. אם מתארחים אצלכם אורחים שיכולים להעביר שיעור, בחגים או בשבתות, אשמח אם תפנו אליי מראש לצורכי תיאום.

שקמה כספי-יני, פסח וצדק דת

פ' ס' ו' ק' ד' ר' ז'

בסדרה: "יד לראשונים"

את טובה אני זוכר כגננת של ילדי סעד, בגן אשר היה בצריף שוודי, במקום שהיום בנוי לתלפיות "בית שקמה". כמובן, שבתנאים של הימים ההם לא היה הגן מצוייד בריהוט משובח ובאביזרים חשובים לחינוך הפעוטות. אבל – בניגוד לגנים העשירים ב"ציוד חינוכי" – זכו ילדי סעד לעושר חווייתי במרחק פסיעות מן הגן: פרות ועגלים, ציפורים וגוזלים, ורדים בין החוחים, תרנגולות ואפרוחים. ובהמשך – כשהתפתח משק הילדים – מטווסים ועד סוסים, גם עיזים וברווזים, חלזונות ואתונות... כאן המקום לספר, שאחת מן האחרונות ברשימה זו, הגיעה ל"ביקור גומלין". בליל חושך ועלטון, חדרה האתון לפעוטון.. הילדים שמעו כנראה סיפורי אימה לפני השינה – ולא זיהו בחשיכה את חביבתם האתון... זעקות השבר הריצו את שומרת הלילה, שגם היא לא ידעה בדיוק איך אומרים בחמורית: "צאי מכאן מיד!"... הסוף כמובן, כמו בכל סיפור, נגמר בשלום, אבל יש אומרים שחלק מן הילדות/ים עדיין סובלים עד היום מפוסט טראומה. היום הם בני כשישים – כמעט קשישים.....

בהמשך נספר על עיסוקיו של יעקב, אבל לצורך העניין, אני חייב להזכיר כבר עכשיו שיעקב עבד רוב הזמן בחוץ. בשנות החמישים עם קליטת הגרעין הדרום אמריקאי וגרעין ז' של בני עקיבא – היה כל בדל אוהל או פחון מלא פלוס. אחד התפקידים הקשים היה אז: סדרן/ית אורחים. תפקידו היה למצוא מיטה פנויה לאורח/ת שבא לבקר – ודווקא די הרבה באו לבקרנו: חברים/ות של חברי גרעין ז', לפעמים אמא של חברת גרעין וכדומה. מה עושה סדרן אורחים, כאשר אין מקום פנוי? דבר ראשון הוא עובר ושואל בין החבר'ה מי נסע? ואם איש לא נסע, הוא חוקר מי האורח – אם מדובר בחבר/ה צעיר/ה, מצויין! אומר הוא למארח, זאת עשה, אני אארגן לך מזרון (אז לא היכרנו את מזרון...) ותן את מיטתך לאורחך. אבל אם מדובר באמא של חברת גרעין, זאת בעיה. אבל מצאתי פתרון! יעקב דרורי עובד בחוץ וחוזר רק ביום ה', לכן יש מיטה פנויה – מיטתו של יעקב. טובה בוודאי לא תתנגד לקבל אורחת נחמדה ללינה בביתה, במיטה הזוגית לידה... הערה רצינית: אם מי מהקוראים סבור שאני ממציא משהו מדמיוני – טועה הוא! ואם אתם סבורים שזה קרה רק פעם פעמיים ותו לא – גם כאן אתם טועים... אני מבין שכיום קשה להאמין שכך נהגנו, גם לי קשה להאמין, אבל זה נכון... אם במאה התשע עשרה שאל יל"ג: אישה עברייה, מי יידע חייד? כאן אפשר לשאול: חברת קיבוץ, שבעלה עובד בחוץ – מי יידע חייד?...

יש לזכור, שגם הוותיקים היו צעירים בני פחות משלושים, אם כי לנו נראו כישישים... האווירה היתה תוססת, ערבי הווי ובילויי הבאי – לצד ערבי תרבות מעשירים ואסיפות רציניות ולעיתים סוערות (למשל בנושא של העסקת שכירים) וכן "מתיחות" בסגנון תביא קונפייטר ואף יותר משוכללות. דוגמא שהפילה בפח את משפחת דרורי: מודעה בחדר האוכל, לקראת יום ה' – היום שיעקב חוזר לקיבוץ. הלולנים מבקשים מדיירי השוודים (הוותיקים גרו בצריפים אלו בדירות בנות חדר וחצי, החצי הוא בעצם המבואה) לקבל לשבוע את האפרוחים שמגיעים מחר, מכיוון שהלול עדיין לא מוכן. הלולנים יפזרו נסורת וידאגו לנקיון והכל על אחריותם, נא להירשם. כמה

שמות כבר נרשמו, כשהסבירו להם שמדובר במתיחה. ואז, קבוצת הליצנים ממתנה להגעתה של משפחת דרורי ועושה עצמה כמעיינת ולומדת בע"פ את לוח המודעות. וכמובן, כאשר טובה ויעקב מגיעים, מתחיל הוויכוח בין יעקב בעל המצפון הקיבוצי לבין טובה, בעלת המצפון הביתי... – וליהודים היתה אורה ושמחה וששון! יש לזכור, שזו התקופה של התגבשות החברה ובניית המשק, ימים של סער ומתח – ברוב המקרים חיובי. ולפעמים, רצון לפריקת המתח בצורה כזו או אחרת.

המשפחה קלטה "ילד חוץ" – בימים ההם נקלטו בקיבוצים ילדים/ות לתוך מסגרת בית הילדים, כמובן שעקב עבודתו של יעקב בחוץ, אפשר לומר שטובה קלטה אותו. (לא מזמן הוא חגג יום הולדת 70).

אחרי העבודה בגן עבדה טובה במחסן הבגדים ובמתפרות ובשנים האחרונות שהתה ב"בית שקמה" (אולי אפילו חנכה אותו?) וזכתה לטיפול המסור של הבית, בדיוק במקום שבו היה גן הילדים.

את יעקב הכרתי הרבה לפני שחשבתי על סעד או בכלל על קיבוץ. הייתי מדריך צעיר בן 15 בבני עקיבא, ויעקב – חבר ההנהלה הארצית – הגיע לשיבת מדריכים. מיד זיהינו שהוא קיבוצניק: סנדל קרוע, מכנס מהוה וקסקט שמוט באלכסון, לכיוון אחת האוזניים... הוא שוחח איתנו על נושא שלפני כן איש לא העלה בפנינו: האם זה צודק, שבעל נכסים, תעשיין או פרדסן, יגרוף הון בעזרת פועליו – אך הוא משלם להם בקמצנות, שמקשה עליהם "לגמור את החודש". נכון, הוא השקיע והוא זכאי להרוויח, אבל גם אם יעלה את שכר הפועלים, עדיין יישאר לו רווח נכבד. אודה על האמת – בשבילי היה זה חידוש. לא הכרתי את זה מהבית. אבי היה אינסטלטור (לא ידענו אז מה זה שרברב), חיינו בצמצום – אבל לא היה מעביד מסויים שאשם בכך... מאז אותה שיחה עברו 70 שנים, ואני זוכר עדיין את הרושם שהיא השאירה עלי.

בסעד הכרתי את יעקב כ"פעיל" רוב השנים. התנועה הטילה מכסת גיוס "פעילים" על כל קיבוץ, ויעקב נענה בדרך כלל לדרישותיה. אמנם זכורות לי גם תקופות שבהן עבד בקיבוץ, אבל דומני שרוב הזמן פעל ציבורית. בתחילה בבני עקיבא, ואחרי זה במזכירות הקיבוץ הדתי. באמצע שנות החמישים, התארגן בתוך שבט "איתנים" בבני עקיבא גרעין גחל"ת – גרעין חלוצי לומדי תורה. ששאף להמשיך בלימוד מעבר לחודשים אחדים, כפי שהיה מקובל, לפני הגיוס. למזלם, השאיפה שלהם פגשה את יעקב, שבתוקף תפקידו במזכירות הקה"ד, שמח לקבל על עצמו את המשימה. ליד קבוצת יבנה עמד שנים רבות שלד בניין כגוף בלי נשמה. יעקב, במרץ בלתי נדלה "כבש" את המבנה, הצליח לשכנע את הרב גולדויכט לעזוב את מקום הנוחות שלו בשיבות החרדיות, הזיז עוד כמה מוסדות (כגון: צה"ל) – והקים את ישיבת ההסדר הראשונה. טוב, אז היא לא נקראה הראשונה, כמו שבבריאת העולם, היום הראשון לא נקרא יום ראשון... איני יודע, אם תלמידי או ר"מי ישיבות ההסדר יודעים מי פעל ועשה. ההצלחה חיזקה את ידיו ותוך שנים אחדות הוקמו עוד ישיבות הסדר. יעקב נקט יוזמה והקים את איגוד ישיבות ההסדר ועמד בראשו. האיגוד הוא גוף מייצג כלפי צה"ל.

למעשה, יעקב היה עסקן. וכאן יש מקום להעיר על הקונוטציה השלילית למונח זה. (לא מצאתי אם יצרה האקדמיה תחדיש עברי). אכן, בהרבה מקרים הרוויחו העסקנים "ביושד" את היחס השלילי. הטיפוס הכמעט מקובל של העסקן – מרבה בדיבורים, ממעט במעשים. כמימרתו הקולעת של חנניה רייכמן: "בין אמר לעשה – ת"ק פרסה". אנו פוגשים בעסקנים, בעיקר בדרג גבוה, השוכרים – על חשבון הציבור – יחצנים, המנסים בעזרת תופי טמ-טם לטמטם את הציבור ולהפוך תעודת עניות לתהודת אניות.... יעקב דרורי היה ההיפך הגמור: הוא מיעט בהכרזות ובהצהרות – והרבה במעשים.

אבל פעילותו היתה לא רק מחוץ לקיבוץ. הוא יזם ועמד בראש הוועדה לבניין בית הכנסת. טרח והשיג את המימון ודאג לביצוע. אך לא רק למבנה. אפשר לומר בהשאלה: תוכו כברו – שכן היה (ביחד עם נתן קויפמן) מסדיר את נוסח התפילות בימים נוראים ובימים פשוטים. זכורים לטוב הלחן לתפילת "השכיבנו" שחיבר עת חרש בשדות, והנעימות בשבתות ובחגים.

יהי זכרם של טובה ויעקב דרורי ברוך.

חנן אולן

יציאה לנתיבות

רגע לפני החג, נעשה הפסקה קטנה מהניקיונות ונצא לקניות ובילוי בנתיבות.
נצא ביום שני הקרוב בשעה 16:00 - יציאה מהמזכירות וחזרה מנתיבות בשעה 18:30.
מהרו להירשם בלוח המודעות בחד"א.

נשמח לנהגים מתנדבים

1. ותיק'ט

מהפכה פנימית

הגבעות הירוקות שסביבנו כבר מרגישות בשינוי. זה מתחיל בנקודה קטנה בקצוות המלענים, הם הראשונים להצהיב ואחריהם זה ירד במורד השיבולת והגבעול, תוך שבועיים שדות החיטה והנוף שלנו ייראו אחרת. גלגל החיים מסתובב.

גם אצלנו מסתובב הגלגל, כוח צעיר נכנס לנעליים ותיקות. באסיפה מרובת משתתפים בחרנו בכרמל הלפרין כמנהל המשק הבא ואת רענן תימור למנהל המשק בתקופת הביניים. חברה בריאה צריכה להצמיח מתוכה את שדרת הניהול שלה. הוותיקים צריכים להפנים ולפרגן לצעירים, גם אם הם בוסריים, והצעירים צריכים להכין את עצמם היטב לקבלת עול האחריות. בתקופה הקרובה ניפרד מחלופ. חלופ מתחיל את היום מוקדם מאד ומושך עד שנגמרת הבטרייה. סדר יומו מראה מי האיש. הוא נרתם לעגלה שלנו ומשך אותה יום יום במשך 11 שנה. בתקופה זו קודמו משמעותית מספר ענפים ונוצרו פעילויות חדשות בעלות פוטנציאל והמשק שלנו נהיה יותר מגוון. אנו נמצא את הדרך להודות לחלופ על עשייה ברוכת שנים.

רענן כבר בתהליך חפיפה עם חלופ. העברת המידע לאחר תקופת ניהול כ"כ ארוכה היא קריטית. גרגירי המידע יקרים ביותר, אך הם שקופים וקל לאבד אותם. תודה לרענן שנרתם למשימת הביניים בחפץ לב, ההצבעה המוחלטת בעדו באסיפה ידעה להוקיר זאת. לכרמל מחכה תקופת לימוד וחפיפה מוגדרת עם גמישות לצרכים שיעלו תוך כדי התהליך וזאת כדי שכרמל יגיע מבושל ומוכן לתפקיד. ביום שהוא ישב על הכיסא המשימות יתחילו לזרום אליו. המעטפת שסביבו תסייע כמיטב יכולתה, אך בסופו של דבר יהיה עליו לעמוד בקצב ההתרחשויות ולהגיב נכון וטוב ואני מאחל לכרמל בהצלחה.

מקורות ושימושים

בתקופה הקרובה נעמיד בפני האסיפה את תכנית המקורות והשימושים אחרי שנה לא פשוטה. אנו נציע מסגרת פעילות שתביא בחשבון את צרכי השימושים וההשקעות תוך התחשבות במקורות הצנועים.

גזר

ענף הגזר בישראל מתמודד עם שנה קשה נוספת. שנתיים קשות רצופות זאת תופעה שלא מוכרת לנו. ירידה בביקושים ברוסיה יוצרת עודף היצע. חוקי הכלכלה עובדים במקרה שלנו לפי הספר לרעתנו והמחירים עקב כך נמוכים. בשדה ובמפעל מתבצע תהליך רצוף של התייעלות במטרה להוזיל את עלויות הייצור. בנוסף, תחנות המיון בענף, ואנחנו בתוכם, מנסות להתארגן לפתרון מוסכם בעודפים. נקווה להצלחת המהלך ולהתאוששות השוק.

אורן כרנא

הורים, ילדים וכל המשפחה
הנכם מוזמנים ל...

יריד צדקה

בפנימיית "נקודת חץ" בקיבוץ סעד

ביום שני, ז' ניסן ה' 3.4.17 בשעה 17:00 – 19:00

ההכנסות יתרמו לאם חד הורית שביתה חולה בסרטן בפעם
השנייה והיא זקוקה לתרופה יקרה מצילת חיים.

שריינו את התאריך! בואו בשמחה ותזמינו חברים ומשפחה ☺

מחכות לראותכם,

בנות הפנימיה.

בית קפה

סוכר
ופופקורן

מתנפחים

הגרלה

דוכני יצירה
ומשחק

דוכני אוכל